

Előfizetési árak:

Egész évre ..... 12 frt.
Félévre 6
Negyedévre 3
Egy hónapra 1
Egyenlő szám 4 frt.

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer. Pál könyvnyom-
dája Nagybecskerek. Uri-
utca 276. sz. hová az
előfizetések és a lap szét-
küldésére vonatkozó felszo-
lamlások intézendők.

TORONTÁL.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Szerkesztőségi Iroda

Nagybecskerek.
Ferencz-József-tér.
Bauer-féle ház
Hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogad-
tatnak el. Azonkívül az
összes hirdetési irodákban

Megjelenik mindennap
vasár- és ünnepnapok
kivételeivel.

A miniszterelnök Bécsben.

Nagybecskerek, február 6.

A magyar miniszterelnök két na-
pot töltött Bécsben. A lapok a fölött
czivakodnak, hogy mi volt a főoka
és főczélja jövetelének, vajon főkép-
pen a valutakérdések vagy az egyház-
politika miatt jött-e, avagy egyszerűen
Magyarország felelős kormányelnöke
kötelességének teljesítése kívánta jöttét,
hogy előterjesztést tegyen az apostoli ki-
rálynak az ugynevezett folyó ügyekről.

Kárba vezetett czivódás. Mert ab-
solute nem fontos, hogy mi volt a
specziális oka a magyar miniszter-
elnök utazásának: ha dr. Wekerle
Bécsben megjelen és a király által
fogadtatik, akkor önmagától felme-
rül a hazát és a koronát egyformán
érintő minden ügynek egész tartozéka.

Ha ugy esett, vagy helyesebben:
ha ugy intézték a dolgot, hogy dr.
Wekerle előbb az ünnepélyes biré-
feltételnél legyen jelen az udvari
kapornában, azután a bibornok-
herczegprimással együtt üljön a király
asztalánál s hogy a cercele alkalmával
szokatlanul hosszú beszélgetéssel tün-
tette ki őt a király, annak kétségtelenül
megvan a fontossága.

Midőn a magyar kormány feje ez-
után behatón értekezik Kálnoky
gróffal s fontos megállapodásokra ju-
Steinbach dr.-ral a valutarendezés
gyors folytatása végett: bizonynyal
ez sincs nagy fontosság nélkül.

És ha mindeme előrebocsátott tények
után a király magán kihallgatáson
fogadja magyar miniszterelnökét s vele
feltűnően hosszú, tehát mélyreható
beszélgetést folytat, mely után We-
kerle dr. sugárzó arcczal távozik a
Hofburgból: akkor éppen nem szük-
séges, lehetetlenséget cselekedni, azaz
ezeknek az össz-jöveteleknek és a leg-
nagyobb diszkreczió által védett érte-
kezleteknek lefolyását és eredményét
megtudni, hogy valószínű követke-
zetéseket vonhassunk, meglehetősen bizo-
nyossággal, az események összességéből.

De az események egymásutánjából,
abból a szívélyes fogadtatásból, mely-
ben Wekerle miniszterelnök ugy a
legmagasabb helyen, mint osztrák-
kollegái által fogadtatott, bátran lehet
következtetni a következőkre:

Wekerle a király teljes kegyének,
nem csökkent, nem kisebbedett bizal-
mának örvend.

A király a legnagyobb súlyt fekteti
rá, hogy az államkormány feje barát-
ságos egyetértésben álljon a magyar-
országi katolikus egyház fejével. És
Wekerle és Vaszary nem is adta fel
a szívélyes viszonyt, melyben egy-
mással mindig voltak. Az ugyszólván
dogmatikus ellentétek daczára, melyek
egyházpolitikai téren kettőjüket egy-
mástól elválasztják, nincs közöttük oly
szakadék, melyet a bibornok haza-
fiasága és a miniszterelnök becsületes
vallásossága által áthidalni nem lehetne.

A magyar kormány mindenkélt

a zsidó vallás reczepeziójáról és az
állami születési liszták behozataláról
szóló törvényjavaslatokat fogja bete-
jeszteni: a püspöki kar e javaslatok-
kal szemben dogmatikus fenntartásait,
érdemben azonban a tolerari posse-t
fogja gyakorolni. A házassági kodex
még nem kész, a polgári házasságról
tehát még korai beszélni. A koroná-
nak majd csak akkor lesz alkalma
akaratainak nyilvánítására, ha előleges
jövahagyás végett eléje lesz terjesztve
a házassági kodex. És biztosak lehe-
tünk, hogy az, ha a korona megadta
hozzá előleges jövahagyását, oly mér-
tékben fogja respektálni az egyház
méltóságát és történelmi jogait, hogy
a püspöki kar vele szemben is beér-
heti egy akadémikus tiltakozással,
egyébként pedig ismét alkalmazhatja
a tolerari posse-t.

Dr. Wekerle azt a benyomást nyerte,
hogy állása elég erős arra, miszerint
egyrészt a nagy valutarendezés szor-
gos, a lehetőséghez képest gyors foly-
tatását, másrészt a törvényhozási rend-
szabályokat hónapokkal előre már
most megtehesse, a delegációk ülésait
Kálnoky gróffal egyetértésben májusra
kitűzhesse.

A kereskedelmi szerződési tárgyalá-
sok, ismét Kálnoky gróffal egyetér-
tésben, ez utóbbi által már legköze-
lebb felvételnek s azokat magyar
résztől nemcsak huzni-halasztani nem
fognák, hanem ellenkezőleg a legbuz-
góbban előmozdítják.

A „TORONTÁL” TÁRCZAJA.

Évforduló.

Irta: Juhani Aho.

Egy fiatal férjnek az a szokása, hogy
mindama változó és különböző hangulatokat,
melyek lelkén átvonultak, bejegyzi egy nap-
lóba. Rendesen esténként ír, mikor már mind-
nyájan az ágyban vannak s csak ő maga
virraszt dolgozó szobájában.

Véletlenül kezembe került egy ilyen
naplólap és bátorságot veszek magamnak,
hogy kinyomassam.

1890. november 6.

Azt hiszem, hogy oly sok idő múlva,
újra szeretlek megint. Ma este a bálon olyan
különös meleg járta át a szívemet. Még
most is érzem, valami rendkívüli volt. Mily
boldog lennék, ha tudnám, hogy így maradna
mindig, vagy hogy legalább visszatérnének
az ilyen hangulatok időről időre.

Immár öt éve, hogy egybekeltünk.

Házasságunk a mindennapiság medrébe
tört, egyhangú lett és unalmas. Sohase bánt-
juk egymást, egyetlen rossz szót nem mon-
dunk egymásnak, de jót se. A házassági
barométerünk sem esőt, se napfényt nem
mutat, egyforma szürke, csöndes időre áll.

Szobámban ülök és dolgozom, szobád-
ban ülsz és varrsz, vagy olvasol. Csak este
találkozunk az ebédnél, ilyenkor fáradtnak
találjuk egymást és álmosnak.

Bánt, ha így elhagyatva és unatkozva
látlak, de mit tegyek? Hisz nem tudlak
mulattatni. A szófára heveredem a terem
másik sarkában és gondolkozom, vajjon
mit is mondhatnék? Te félreteszed a mun-
kát és mintha valamit keresnél, tán azt, a
mit én, de te sem találod meg. Hallgatunk
és mérgeledünk mindketten e hallgatagsá-
gunk fölött. Én nem akarok kezdeni, mert
attól tartok, hogy untatnálak. És képzele-
temben olyan asszony jelenik meg, a ki
előtt szabadon beszélhetnék, a ki megér-
tene és újabb, merészebb röptöt adna gon-
dolataimnak.

Változatosság kedvéért olykor félreteszem
a saját eszmekörömet és olyan álláspontra
igyekszem helyezkedni, hogy veled valami
olyasról beszélgessek, ami téged esetleg
érdekel. De tökéletesen lehetetlen valami
ujat találni a te érdekeid, foglalkozásod, kö-
rülményeid köréből. Hiszen már előre tu-
dom a te nézeteidet, véleményeidet, felele-
tedet. Ha ugy mutatnám, hogy ujak előttem,
hogy érdeklődöm irántuk, — csak színész-
kedném, csak ámitanálak. Nincs rajtad
semmi, ami engem ingerelne: nincs ben-
ned semmi, ami képzeletemnek szárnyakat
adhatna, gondolataimnak, eszemimnek len-
dületet kölcsönözne, — és ezért jelen-
létedben olyan száraznak, olyan lelkileg
meddőnek, tehetetlennek érzem magamat.

Te bizonyára leszed, hogy majd szólok
valamit, de igyekszel, est a várakozásodat
eltitkolni és úgy teszel, mintha gondolatokba

volnál merülve. Ebben női taktikát, tapin-
tatot árulsz el. Ha észreveszed, hogy a
beszélgetésből immár semmi sem lesz, újra
munkádhoz látsz vagy olvasni kezdesz. És
halljuk mindketten a lámpa zugását, az
óra ketyegését, a kocsik zörgését az utcán,
közben várva várjuk az ebédet, hogy vége
legyen ennek a kínos csöndnek.

Végre tálnak.

Ebéd közben kevésbé nyomasztó már a
helyzet, itt-ott mégis csak akad valami
apróság, a melyen elmulatunk; elbeszélgetünk
egy egy pillanatra. De az a mozdulat, a mely-
lyel a teát nyujtod és az a tartás, a melylyel
a saját csészédet fogod, szabályos, válto-
zatlan szépséged, hideg, szenvedélytelen
vonásaid, — bántanak annyira, hogy sok-
szor kerülöm tekintetedet és másfelé nézek,
hogy csak ne lássalak, ismerlek már miu-
denféle kép, testestől lelkestől, minden gon-
dolatodat, minden mozdulatodat, arckifeje-
zéseidet.

Ha ettünk, a leányunk segítess az asz-
talt leszedni, én pedig felhasználom az al-
kalmat és dolgozó szobámha menekülök.
Itt neki esem a munkának, késő éjig dol-
gozom, elfelejtelek egészen. S ha végre
hálószobámba kerülök, te már régen alszol
a fal felé fordulva.

Ma van lakodalmunk ötödik évfordulója.
Emlékszel-e öt év előtt milyen volt ez a
nap?

Olyan tisztán, világosan áll lelki szemeim
előtt a mult.

Mai számunkhoz a hivatalos melléklet 23. száma van csatolva.

A képviselőház pénzügyi bizottsága legközelebb tárgyalás alá fogja venni a Tiszafolyó szabályozásának folytatolagos munkálatairól, valamint a Ferencz-csatorna tiszai torkolatának áthelyezéséről szóló törvényjavaslatot, mely a ház vizügyi bizottságának előzetes tanácskozásain már a múlt év folyamán kérsztül ment. A kormány óhajta az, hogy a javaslat a költségvetés tárgyalásának során, esetleg közvetlenül a költségvetési vita befejezése után a képviselőházban is napirendre kerüljön.

Anglia és a hármasszövetség. Az alsóház ülésén Labouchère módosítást indítványozott, melyben kifejezi reményét, hogy Portal angol főkonzul, Ugandának a brit keletafrikai társaság által leendő kiürítését ki fogja eszközölni a nélkül, hogy Anglia felelősségét nagyobbítaná. Továbbá Labouchère azt a kijelentést indítványozza, hogy ha Salisbury márkai Olaszországnak megígérte egy Franciaországgal viselendő háború esetére segítségét, a jelenlegi kormány amaz ígértét nem felelős. Gladstone azt válaszolta, hogy a hármasszövetségre vonatkozólag, kormányra lépése óta semmi sem történt, a mi a hármasszövetséget illetőleg nyugtalanságot idézhetne elő. Egyiptomban a kormány törekszik, hogy tejesen abszolút kötelességét, vagyis hogy az ország külbiztonságát és belbékéjét megővje mindaddig, a míg Anglia okkupációja tart. Gladstone elismeréssel említette föl azt a barátságos és mérsékelt hangot, melyen a francia külügyminiszter a képviselőházban e tárgyról beszélt. Ugandát illetőleg a diskusszió korai; meg kell várni Portal jelentését; a kormány meg kell vizsgálni, vajjon felelős-e Uganda katolikus misszionáriusainak szenvedéséért. Portalnak nincs megbízatása a kormánytól, hogy Ugandát igazgassa. Mihelyt a kormány kezei közt lesz Portal jelentése, határozni fog a továbbiakra nézve. Balfour több kérdésére, minthogy Gladstone eltávozott volt, Harcourt pénzügyminiszter azt válaszolta, hogy a kormány felszólította a brit kelet afrikai társaságot, hogy maradjon meg Ugandában, míg az ország biztonságának veszélyeztetése nélkül kiüríthető lesz. A vitát erre elnapolták.

Német-orosz közeledés. Bármily csodálatosnak látszik az oroszoknak a németekhez való közeledése, mégis megczafolhatóan tény, hogy a viszony ma a két hatal-

mas nemzet közt sokkal barátságosabb, mint azelőtt. E barátságos viszony létrejött leginkább az orosz cárevis berlini látogatásának köszönhető. A jól értesült „Kreuzzeitung“ megerősíti a hirt, hogy a cárevis Berlinben határozottan kijelentette, hogy az oroszok és francziák között semmiféle szövetség nem létezik. A „Köln. Zeit.“ egyik berlini levelében újból rátér az orosz trónörökös-nagyhercegre berlini látogatására, melynek annál nagyobb a jelentősége, mivel kizárólag a czár kezdeményezte. Jiskin, ki Gierst helyettesíti, nyugodt és tapasztalt férfi ugyan, de még sem tudta magának a czárnál megszerezni azt a bizalmi állást, melyet Giers élvezett. A czár pedig, ki nem szivesen változtatja legmagasabb hivatalnokait, inkább elintézetlenül hagyta a legfontosabb ügyeket, mert várta Giers felépülését és visszatérését. Aszal, hogy Berlinbe küldte a trónörökös, a czár nyilvánította személyes hajlamait és ezek még csak megszilárdultak ama fogadtatás által, melyben fia Berlinben részesült.

A román trónörökös pár otthon. A román trónörökös pár szombaton érkezett Bukarestbe, a hol fényes és szíves fogadtatásban részesültek. A fogadtatás részleteiről a következőket írják: A pályaudvaron a király, az összes polgári és katonai hatóságok képviselői, a főméltóságok, számos főrangú hölgy és beláthatatlan sokaság várta a fenségeket. A vadász-zászlóalj, a melynek a trónörökös a parancsnoka, diszszazadot állított ki, zászlóval és zenekarral. A század a fenséges part katonai tisztelegéssel üdvözölte. A vonat az ágyuk dörgése, a román nemzeti himnusz hangjai és a nép lelkesült ovációi közt rohogott be a pályaudvarra. A király a trónörökös párt a peronon fölláított pompás sátorba vezette, a hol a hivatalos személyiségek bemutatása ment végbe. A hölgyek gyönyörű virágbokrékat nyújtottak át a trónörökösnek. A vasutól a király a trónörökös-párral a székesegyházba ment, a hol az érsek metropolita, Románia primása, a jassi metropolita és a főpapság segédletével ünnepélyes „Te Deum“ ot celebrált. Ezután a király, a trónörökös és neje és az egyházi és világi főméltóságok aláírták

az emlékiratot. A székesegyházból a menet a palotába vonult, a hol a trónörökösnek az iskolás leányok virágbokréttakkal fogadták. Az utcákat sűrűn ellepő nép a trónörökös párt szakadatlan lelkesült óvációkban részesítette. A város gazdagon fel volt lobogóva, román, angol, német és más államok színeit viselő zászlókkal. Utközben mindenütt valóságos virágzapporral árasztották el a trónörökös kocsiját. A politikai pártok mind osztatlan lelkesedéssel vettek részt az ünnepen. Este udvari ebéd volt, a trónörökös pár, a miniszterek és a kíséret részére. Ezt pedig faklyás menet és kivilágítás követte.

HIREK.

— **Személyi hír.** Rónay Jenő főispán a mai esti vonattal Budapestre utazik, hogy holnap a tiszai völgyi központi bizottság ülésén részt vehessen. Ő méltósága valószínűleg e hó 13 án érkezik haza. Visszajövet Szegeden megfogja látogatni a gyermamosi konviktumt melynek tudvalevőleg védnöke.

— **A városi közegészségügyi bizottság** kedden délután 3 órakor, a városháza tanácstermében ülést tart. A bizottság tagjait dr. Binder, elnök, ma hívta össze.

— **Gyűlések.** Az országos vörös kereszt-egylet torontáli választmánya e hó 19-én délután 4 órakor, a fehér-kereszt-egylet főkegylete ugyanaznap délután 5 órakor tart ülést. A „Torontál“ hajós- és korecsolyaegylet f. hó 15-én délelőtt 1/2 12 órakor tartja rendezévi közgyűlését. Ezt megelőzőleg 11 órakor a választmány tart ülést.

— **A pénzügyi tisztviselők estélye,** mely szombaton zajlott le a kaszinó termében, még elődeinél is fényesebben sikerült. Nemcsak nagy, de válogott társaság gyűlt össze szombaton a kaszinóban, mely egyrészt bizonyítja azt, hogy a nagybecskereki pénzügyi igazgatóság tisztviselői oly pozíciót teremtettek maguknak, mely őket fontos állásuknál fogva méltán megilleti, de meggyőződünk másrészt arról is, hogy ők nemcsak a hivatal komor falai között, hanem a sima panketten is otthon vannak. Az a sok bajos leányka, köztük néhány kedves „pipiske“ s az a sok szép asszony, kik a tánczosok szerepét vitték, mind elégedetten mentek haza, mert a tánczkedv, hogy hivatalos nyelven szóljunk, mi kívánni valót sem hagyott hátra. Ezuttal a szó szoros értelmében a közvéleménynek, de főleg a jelenvoltaknak érzelmeit tolmácsoljuk, midőn a fáradhatlan rendezőbizottságnak, melynek élén Talapkovits és Mallász pénzügyi tanácsosok álltak, elismerésünket és köszönetünket nyilvánítjuk. A házi asszonyi teendőkre viselésére felkért Mallász Józsefné betegsége folytán nem vehetett részt az estélyen. A társaság, mint említők, époly szép volt mint nagy. Ott láttuk Rónay Jenő főispánt, Lauka Gusztávot, Talapkovits Vazul pénzügytanácsost, dr. Dellimanics m. főjegyzőt, Bakalovits Ágost központi főszolgabíró, Zahoda cs. és kir. őrnagy, Straubert m. kir. honvédszázados, dr. Haidegger városi főorvos, Piukovits János kir. ügyész, Kéler Ákos tb. főügyész, Mallász pénzügyi tanácsost, With és Fornszek tvszéki bírákat s közéletünk számos kitünőségeit. A hölgyek névsora a következő: Rónay Jenőné, Dellimanics Lajosné, Piukovics Jánosné, Moess Károlyné, Scossa Dezsőné, Lauka Gusztávné, Witt Lászlóné, Nikolicsné, Stassik Ferenczné, Kéler Ákosné, dr. Haideggerné, Mencser Lipótné, Straubert Izidorné, özv. Kussné, Halmi Lajosné, Orsóné, Beller Istvánné,

Ma egészen csak arra gondolok, nem tudom kiüzni a fejemből.

Reggel korán kezdünk már a munkához. Te öitözködtél, én a lakást díszítettem. Közben közben pirulva borultál a keblemre, majd elfutottál ismét tőlem.

Később jöttök a vendégek. Az esküvő előtt még egyszer megcsókoltál és biztosítál, hogy szeretsz, szeretsz végtelenül.

Csakugyan nagyon szerettük egymást. Minden szavad, minden tekinteted, minden mozdulata szüzsies, szép alakodnak lázba borított.

Ma reggel hangodról éreztem, hogy lakodalmunkra gondolsz. Véletlenül kérdéd a reggelinél: Miféle nap van ma? November 6-ika — feleléim. És te ismétléd: November 6-ika . . .

Aztán ajánlottad, vajjon ne menjünk-e estére a jótékonycélú bála és elhatároztuk, hogy a cél érdekében, megyünk.

De hogy a jótékonycélra való tekintettel vetted-e fel a menyasszonyi ruhádat és tüztél egy rózsát a kebledre, ép úgy, mint akkor, öt év előtt? Nem tudom.

Ugy megsajnáltam. Mind a kettőnket megsajnáltam. Talán bennem van a hiba? — kérdeztem magamtól.

Már utközben is beszélgettünk, oly szokatlanul könnyen folytak a szavak, jöttök a gondolatok. Jókedvűek voltunk és vidáman, szinte boldogan léptünk a bálterembe egymásnak karján.

Hallottam, hogy az emberek „boldog pár“-nak mondtak bennünket.

Ha a zene játszott, egymáshoz kellett hajolnunk, hogy haljuk egymás szavát. Tulajdonképp semmi különösét nem mondtunk, de hangodban keilem, gyengédség és báj volt, szemeid pedig ragyogtak.

Mindenütt, mindenki azt hitte, hogy boldogok vagyunk nagyon. És nem voltunk-e? mondd. Nem beszélünk esküvőnkéről, de arra gondoltunk mind a ketten. Ez hozott össze bennünket.

Tánczra kértelek és tánczoltunk. Azután pedig ott ültünk és néztük a tánczó párokat és találgattuk, melyik szerelmes, melyik jegyes közülök? Ugy érdekelt mindez. A négyes után pedig éppen úgy, mint a fiatalok, a buffetbe mentünk, udvariasan megkérdeztelek, hogy mit parancsolsz, te az én izlésemre bítad a választást. Pezsgőt rendeltem és úgy jött, mintha a lakodalmunk emlékére ittunk volna s mikor kocintottunk, tekintetünk találkozott, egymásba mélyedt. A régi láng a hamu alól föllobogott.

Tehát még nem aludott egészen ki! . . . Most itthon vagyunk. Hallom, mint jársz a szomszéd szobába. Egy perczre bekukkansz és kérded, ha nem jövök-e még.

Igen, megyek, azt hiszem, megint megszerettelek . . .

Maszalovitsné, Braun Vilmosné, Kaczvinskyné, Ormay Lajosné, Tótné, Szabó Lajosné, Kende Ferenczné, Rabiczkyne, Kovács Sándorné, Kovács Lajosné, Tolvethné, Patakiné, Schwarzné, Zavisicsné, Filipeczné, Tarnoveczkyné, Harsányiné, Jeremiasné, Érsekujváryné, Balázsháziné, Kayserné, Szakáné, Kapdebóné, Sztitáné, Sztójkovitsné. Leányok: Törzsi Janka, Vlahovits Melánia, Nikolics Margit, Piukovits Irma, Tolveth nővérek, Kálmán Giza, Schultz nővérek, Schiller N. (B. Szent-György), Trifunac Mariska (Melencze), Babiczky Emma, Maszalovits N., Joanovits nővérek, Gyorgyevits Olympadora, Gerle Vilma (Szeged), Szmedrevacz Katalin és Nevinka.

— **Köszönetnyilvánítás!** Tekintetes Wrana Hugó ur a nagybecskereki főgymn. „Deáksegélyző egyesület”-nek 50 frtot adományozott Ezen nemes lelki adományért köszönetét fejezi ki. Az elnökség.

— **A hus drágasága.** Általános a panasz a hus drágasága miatt. Reitter Oszkár rendőrkapitány ez ügyben Nagybecskerek képviselőtestületéhez előterjesztést ad be és azt a propositiót teszi a képviselőtestületnek, hogy kérje fel a vármegye alispánját a husárak szabályozására.

— **Német színház Nagybecskereken.** Említettük a multkor, hogy egy Freund Alfréd nevű színigazgató a nagybecskereki színházért folyamodott február 18. atól márczius végeig. A városi színügyi bizottság szombaton tárgyalta ezen ügyet s tekintettel arra, hogy egyrészt anyagi haszon háramlik ezáltal a városi pénztár, másrészt azonban közönségünk egy része határozottan kívánja a német nyelvű előadásokat, Freund kérelmének helyt adott. Okulva azonban a mult évek szomorú tapasztalatain, csak tizenkét előadásra adta ki a színházat, mintegy próbaképen, azon feltétellel, hogy szívesen meghosszabbítja az engedélyt, ha a társulat előadásai a nagybecskereki közönség igényeinek megfelelnek.

— **Katonazenekar hangversenye.** A temesvári katonazenekar, mely az altisztek báljára érkezett ide, ma tartja meg első hangversenyét a kaszinói vendéglő helyiségeiben. Hallgatója bizonyára ma is lesz elég, lévén a mi közönségünk nagy pártolója a katonazeneknek. Jóféle ételek és italokról Marcolin gondoskodik.

— **Rettenetes hideg.** Egy csapásra megváltozott az idő, lagyból fagyasztó hidegre, melyhez metsző szél is járul. A két nap előtt csalogató napsugarak eltűntek, az utcsán a legmelegebb bunda járja, a szobában pedig, a ki csak teheti, izzó kályha mögé menekül. A nagy hidegben csak az szolgálhat vigasztalásunkra, hogy a pár nap előtt megindult olvadás nem olyan féltelmetesen rohamos.

— **Eltűnt fiatal leány.** Nollinger István temesvári polgár jelentést tett a rendőrségnek, hogy 14 éves leánya, Margit több nap előtt eltávozott hazulról és azóta nyoma veszett. Nollinger kéri a rendőrséget, hogy leányának tartózkodási helyét nyomoztassa ki, mert ő abban a hiszemben van, hogy fiatal leánya lelketlen lélekvásárlók kezébe került, kik már egy izben megkísérelték a fiatal csinos leánykát arra bírni, hogy hagyja el a szülői házat, és ők szereznek neki fényes, boldogabb életmódot. A rendőrség a feljelentés folytán az eltűnt leány nyomozását és körözését elrendelte.

— **Ki él tovább?** Az angol orvosegyesület hosszas kutatások után kiszámította, hogy milyen hatása van a szeszes italoknak az emberi életkorra és kutatásainak eredményéről a következőkben számol be: a ki soha életében egy csöpp szeszes italt

sem iszik, az él átlag 51 évet és 22 napot. A rendszeres, mértékletes ivó él átlag 63 évet és 13 napot. A részeges ember pedig él 53 évet és 19 napot. E szerint tehát a mértékletes ivók tíz évvel élnek a részegeseknél tovább, de Bachus tulzó hivei nem szándékoznak azért leszokni az ivásról, úgy gondolva, hogy annyi habzó krigli, a mit 53 éves korukig elfogyasztanak, megéri azt a tíz esztendő, a mennyivel kevesebbet élnek.

— **Méregkeverő asszony.** Liszol Józsa pancsovai napszámos már hosszabb idő óta gyanakodva nézte a nejét és gyanuja teljes alappal birt, mert míg a szegény napszámos kenyér után járt, addig az asszony szerető után nézett. A férj e miatt szemrehányásokat tett szép és gonosz feleségének s mikor az sem használt, amugy paraszt módra szerzett magának elégtételt: több izben megverte a feleségét. E miatt az asszony bosszút forralt s mikor a mult napokban a férje fekete kávéért kért tőle, gyufaoidatot öntött a feketébe. Liszol Józsa felhörpintett egy kortyot a veszedelmes italból s azonnal erős kényszagot érzett. Többet nem ivott a feketéből, hanem ráparancsolt a feleségére, hogy igya meg az a maradékot. Az asszony ijedten szaladt ki a konyhába s ott a kávé és egy palaczkban tartott gyufaoidatot kiöntötte. Ezt észrevette a férj, karon ragadta a feleségét és bevitte a rendőrségre. A rendőrségnél az asszony töredelmesen bevallotta, hogy megakarta mérgezni a férjét, mert az több izben megütölte.

— **Életmentő ölelés.** Nemrég történt Ungvár városának egyik cselédszobájában, hogy a lámpa elalvó félben lévén, a cselédleány a lámpát újra megtöltendő, a még égő kanczót kifelé hajította. Ekkor a petroleum tüzet fogott és a szerencsétlennek felbontott haját és ruháját meggyújtván, egész testét lángba borította. Szerencséjére ép nála volt katonai szeretője, a ki a leányt hirtelen keblére ölelte s addig szorongatta, míg egészen kialudt az a másik láng.

— **Szétdarabolt pályaoár.** Hajmeresző jelenetről ad hírt pozsonyi levelezőnk. Réce mellett tegnap, a zsolnai személyvonat közeledésekor, Brachtl Mihály pályaoár át akart sietni a síneken, de szerencsétlenségére elcsuszott. Ebben a pillanatban a gőzmozdony elgázolta. Mire a harmadik vagon alól kivethették a holttestet, már öt hat darabra szakadt. Az utazó közönség azt hitte, hogy valami vonatösszeütközés történt s az ott várakozó emberek lármájára többen kiugráltak a kupékból. A véres látványra néhány nő elájult.

— **Új orvosi szer.** Kossa dr. budapesti orvos új orvos-szert talált fel s azt „formanilid”-nek nevezte el. A szer gyógyhatását és gyakorlati használhatóságát szombaton mutatta be a budapesti kir. orvos-egyesületben, a hol Meisels fővárosi orvos, a formanilid gyógyhatásáról felolvasást tartott, bebizonyítván, hogy a gyógyszer külső betegségeknek nemcsak a rosszüü orvosságot tünteti el egészen, hanem a fájós testrészt érzéketlenné teszi. Ugyanezt bizonyította kísérletei alapján Preisach a gége-betegnek és Tauszk a belső betegségekre nézve; Tauszk azt a tapasztalatot is tette, hogy a formanilid mint lázcsillapító szer is nagy szerepet játszik.

— **Késői szerelem.** Bécsben egy Steiner Karolina nevű asszonyt körülbelül husz esztendő előtt a férje hűtlenné el hagyta. Az asszony akkor nem esett kétségbe, mert a férjét úgy sem szerette nagyon, hanem nagy erélyvel küzdött tovább az élettel. Beutazta Egyiptomot, Perziát és Indiát és mindenhol szerencsés üzleteket csinált. Már nagyobb vagyona volt, a mikor Indiában egy nálánál husz esztendővel fiatalabb emberrel, Stein Lajossal ismerke-

dett meg, a kivel közösen egy fényképeszeti műtermet alapított. A két üslettára csakhamar össze is házasodott. Körülbelül husz esztendeig éltek együtt békésen, zavartalanul, mialatt a vagyonuk egyre gyarapodott. Három év előtt visszatértek Bécsbe. A férj úgy látzik, nem nagyon szigoruan fogta fel a felesége iránti hűségét, mert az asszonyban hirtelen felébredt a féltékenység ördöge és öngyilkossággal fenyegetődzött, ha férje nem változtatja meg életmódját. Ezt a fenyegetését tegnapelőtt valósította meg. Férje távollétében mérget ivott s mire Steiner éjfél tájban hazaérkezett, a felesége már halva volt. Három levelet hagyott hátra, a melyekben megvallotta, hogy a féltékenység kinjait nem volt képes tovább elviselni.

— **Jelenetek a cigányok összeírása alkalmából.** Egy szurtos képű, őszbe csavarodott dáádé került a jegyző elé:

— Van gyermeke?
— Van hét leányom, csókolom kezsit, lábát.
— Hogy hívják őket?
— Ilána mind a hét.
— Hogy lehet az?
— Hát hogy egyformák legyenek... ki az s ördög tudna hét nevet esibe tartani?

... Egy sugár termetű, csinos cigány leány az apjával jött fel a községházára. Az anyjuk beteg így nem jöhetett: csak ők diktálták be a rá vonatkozó adatokat.

— Hogy hívják az anyádot?
— Juliánna.
— A vezetéknevét kérdelem.

Hosszan gondolkozik a leány, összenéz az atyjával, de kettőjüknek sem terjed annyira a tudományuk, hogy az asszony vezetéknevét kitalálják. Végre is egyik tánczosképű szomszédjuk szól oda:

— Oh, hogy a devla áldja meg, ezek nem is tudják. Hát kérem, Váci Julisnak hívták úgy közönségesen, mert az apját Vácra vitték és vissza se jött többet.

— **Tatár Péter amerikai színpadon.** Amerika színpadjain a realizmus teljes diadalt ült. A költészetet teljesen száműzték róluk s csak oly darabot hoznak színre, mely még a legridegebb janké kötélvastag idegeit is jótékony bizsergésbe hozza. New-York színpadán legközelebb előadnak egy rablódrámát, mely a northamptoni híres bankbetörést fogja feltüntetni a 70-es években. A lapok máris csigáztatják fölfelé a tisztelt közönség várakozását. A darabban több embert agyonütnek, a bankot az elsötétített színpadon kiüritik, mialatt a zenekar félhalkan keservesen fog nyávogni. A közönség természetesen örvöngeni fog elragadtatásban s a lámpák elé csitálja az összes gyilkosokat és meggyilkoltakat. A főszerepet ugyanaz az ember fogja játszani, a kinek a bank kifosztásában tényleg fő része volt s azért 17 évig ült fegyházban. Pompás egy dolog lesz ez! A közönség ünnepegni fogja a gazembert, mert hát ügyesen rabolt, s Amerikában az ügyesség a fő. A darab öt és társait jeles embereknek tünteti föl, míg a szegény bankigazgatót a maga maffaságával nevétségessé teszi. Azután meglesz a darabnak a maga erkölcsnemesítő iránya is. Az amerikai ifju törni fogja magát a színházba, rokonszenvével el fogja árasztani a fegyenczeket, visszafojtott lélegzettel lesi, hogy mint törrik föl a kasszát, ifju lelkében dühre gyul, ha látja, hogy a kotnyeles rendőr egy-egy löst elcsip, s tombolni fog elragadtatásban, ha a gyilkosoknak egy-egy helyesen aplikált szurással sikerül elmenekülniök. Azután pedig hasamegy, a látottak nem hagyják nyugodni, s folyton az az ambíció bántja, hogy mint lehetne ő is olyan hős. Mert akkor ő róla is színdarabot írának.

— **Egy érettségi bizonyítvánnyal bíró fiatal ember,** aki telekkönyvi ügyekben különösen jártas, ajánlkozik jegyzői irnoknak. Jó írása van és bírja a német és magyar nyelvet. Allását azonnal elfoglalhatja, ezime megtudható a kiadóhivatásban.

Irodalom és művészet.

* **Carrero Teresa**, a hírneves spanyol zongoraművész, a ki két évvel ezelőtt a budapesti közönséget szeniális játékkal annyira elragadta, e hó 17-én hangversenyt rendez a budapesti vígadóban.

* **Az Ország-Világ** a művelt olvasó közönségnek a legnagyobb, legelterjedtebb és egyszersmind a legszebb szépirodalmi lapja, melyet Benedek Elek kiváló gonddal szerkeszt, s kit az ifjabb és régibb írói gárdá legjelesebbjei támogatnak. A most megjelent 6 ik számmal a harmadik füzetet vessik olvasóink, melynek érdekes tartalmából felemlítjük a következőket: A zöld gyepen, eredeti regény, melyet Beniczky-Bajna Lenke, a népszerű regényíró az Ország-Világ számára írt. Aurette, regény, Greville Henriktől, fordította Dolores. Ezeket kívül igen érdekesek és becsesek a kisebb — befejezett — közlemények is, ilyenek: Megalkuvás, Palágyi Lajos költeménye. Don Mammut, elbeszélés Szeredai Leótól. A székely havasokon (madarassati kirándulás), írta Lakatos Károly. XVI. Lajos tragédiája, a király lefejezésének 100-dik évfordulóján, írta Földes Géza. — Jégpálya a város közepén, Bongér János cikke. Sötétség, tárcza Szinnyi Ferenczától. Felszeghy Dező dalai. Hogy volt! báli idény csevegés Hadszitól. Rakovszky Istvan (arcz éppel). Három asszony lánya, elbeszélés Tury Zoltántól. Az utolsó felvonás, írta Bede Jób. Költemények Dömény Józseftől és Szentesi Gyulától. Vidorné Gelsei Gutmann Hedvig (arczképével) stb. Heti tárczák Székely Huszartól, melyek a lefolyt eseményeket szellemesen ismertetik. Az Irodalom és művészet, a Nők világa, a Kis Krónika, mely egyszersmind új rovat is, elég kimerítően tájékoztatnak a hazai és külföldi fontosabb társadalmi és művészi eseményekről. A divatképek a legújabb s egyenesen Párisból érkezett minták után készülnek. A lapot díszítő szép kivitelű képek pedig a hazai és külföldi jelesebb művészetet mutatják be a közönségnek. A kiváló gazdag tartalom és szép nyomás mellett még csak olcsósága teszi ajánlatossabbá a lapot, mert a díszes borítékban megjelenő lapnak előfizetési ára egész évre 8 frt, félévre 4 frt, negyedévre 2 frt, egy hóra 70 krajczár. Egyes szám ára 16 krajczár és a kettős számú füzeté 30 krajczár. Új előfizetők a valóságos irodalmi és művészeti esemény-számba menő karácsonyi számot — melynek ára nem előfizetőknek 50 krajczár — ingyen kapják az összes múlt évi műmellékletekkel.

Táviratok.

Országgyűlés.

(A képviselőház ülése febr. 6-án).

Budapest, február 6. (A „Torontál” ered. távirata.) A képviselőházban ma folytatták a nemzeti kiállítás költségeinek fedezéséről szóló törvényjavaslat tárgyalását.

Ugron Gábor az ünnepély alkalmából jogokat kíván adni a népnek, továbbá földeket és megélhetést, hogy népünk ne legyen kénytelen ezer éves hazáját elhagyni. Kultur szem pontból szükségesnek tartja, ezer óvoda és a harmadik egyetem felállítását. A törvényjavaslatot elfogadja, de pártolja Apponyi határozati javaslatát.

Harkányi Frigyes rövid felszólása után elnök a vitát bezárja.

Zárbeszédnél az előadó eláll szó-lási jogától, Eötvös nincs jelen, egyedül Apponyi beszél és hangoztatja, hogy kifejezésre juttatandó a magyar állam függetlensége.

Wekerle beszél ezután és a határozati javaslatokat mellőzendőknek tartja, mert azok megvalósítását, melyek abban foglaltnak, a kormány részint fogadta, részint fogadhatba fogja venni.

A ház Apponyi és Eötvös határozati javaslatának mellőzésével elfogadja a törvényjavaslatot. Elkezdtek ezután az állami tisztviselők fizetésének rendezéséről szóló törvényjavaslat tárgyalását. Pulszky Ágost előadó elfogadásra ajánlja, Csáky Kálmán gróf pedig a tanárok ügyét ajánlta a miniszter figyelmébe.

Ülés vége 2 órakor.

A hercegprímás Bécsben.

Budapest, febr. 6. (A „Torontál” eredeti távirata.) Vaszary hercegprímás még egy hétig időzik Bécsben. Onnan Budapestre jön és husvétig itt marad, husvétra Esztergomba megy.

A valuta reformja.

Budapest, február 6. (A „Torontál” eredeti távirata.) Wekerle miniszterelnök már a legközelebbi napokban azzal az indítvánnyal fog a parlament elé lépni, válasza meg az 1892. évi XXI. t. cz. 9. § a értelmében kiküldendő országos ellenőrző bizottságot, mely a képviselőháznak négy tagjából s két póttagjából fog állani, hogy ellenőrzést gyakoroljon azon aranykészletek felett, melyek az eladásra kerülő 4 százalékos aranyjárdék vételére fejében az állampénztárakba befolyani fognak. E bizottság kizárólag arra lesz hivatva, hogy a valutaszabályozás keresztülvitelére szükséges műveleteket ellenőrizze s így működése, mielőtt a valuta helyre állítása be van fejezve, megszűnik. A függő államadósságok ellenőrzésére kiküldött bizottság ezáltal összealkotásában és működésében semmi irányban érintve nincs.

Románia és monarchiánk.

Budapest, febr. 6. (A „Torontál” eredeti távirata.) Ferencz József király ő felsége s Kálnoky gróf külügyminiszter a román miniszterelnökkel, Catargiuval, folytatott beszélgetésük alkalmából meggyőződhetek arról, hogy a román kormány minden hatalommal szemben buzgón igyekszik fontartani a barátságos viszonyt, mindig tiszteletben akarja tartani mások jogait és érdekeit, bent pedig a belállapotok és rend megszilárdítására törekszik.

Az orléanski herceg hazatér.

Budapest, febr. 6. (A „Torontál” ered. táv.) A párisi gróf értesítette híveit, hogy fia: az orléanski herceg utban van hazafelé.

Az olasz panaminó.

Budapest, febr. 6. (A „Torontál” eredeti távirata.) Rómából jött táviratok jelentik, hogy Lazaróni Mihályt, olasz banca romána letartóztatott pénztárosának unokaöccsét, ötnézettség miatt ma délelőtt letartóztatták.

Munkások sztrájkja.

Budapest, február 6. (A „Torontál” eredeti távirata.) A fegyvergyári munkások sztrájkja tovább tart és előreláthatólag még jó ideig fog tartani. A munkások tegnap gyűlést tartottak, hogy a további magatartást megbeszéljék. Együttal Pollák Illés ügyvédet újból kiküldték egyezés czéljából. Az ülésen Pollák bejelentette, hogy az igazgatóság nem enged. A munkások erre elhatározták, hogy a sztrájkot mindaddig folytatják, míg a feltételeiket nem teljesítik, annál inkább, mert a munkások külföldről pénzt kapnak. Ma reggel újból küldöttséget küldtek a gyárigazgatóhoz. Az eredményről az esti ülésen számolnak be.

Közgazdaság.

Délutáni tőzsde.

Budapest, február 5. (A „Torontál” eredeti távirata.)

Gabna:

Buza tavaszra 7.48 - 50.

Buza őszre 7.61 - 63.

Tengeri máj. - jun 4.76 - 78.

Zab tavaszra 5.49 - 50.

Káp. r. 11.40 - 45.

Erték:

Osztrák hitr. 322.70 - 322.20 - 322.30

Magyar hit r. 373 - 373.12

Magyar aranyjárdék 114.50 - 114.05.

Déli vasut 93.

Koronajárdék 94.17 - 94.55, 94.02.

Rima-muranyi 190.75 191

Magy. leszámítoló bank r. 118. -

Állam vas. 297.25.

Délután 4 órakor:

Osztrák hitelbank 322.30

REGÉNY-CSARNOK.

I b.

— A „Torontál” számára angolból: — a. —

IV.

(11. folytatás.)

Veszteni való idő nem volt egy perc sem. Lehajlott, felvette Ibet az ölebe. Nem volt nehéz a teher, csak mint egy gyermek; a bánat és a felelem úgy megviselte a testet. Ib megkönnyebbülten felsóhajtva, lehajtá fejét a leány vállára. Biztos helyen tudta magát a lány, de erős karok között.

Egy pillanattig vesztig állott Tristiane, habozva, hogy merre induljon. Majd hirtelen észbe jutott valami tisztán emlékezett még, hogy Knut a koronázási ünnepségek után másnap hajóra száll. Knut Kabong szép szemeinek a kedvéért minden előadásra ellátogatott a bódéba; Tristiane pedig félfüllel többször hallotta emlegetni Knut vitorlását, mely a folyam torkolatánál vetett horgonyt és biztosan ott időzik most is. Est megsugta Ibenek. A folyam partján nem mehettek, mert ott nagy volt az élénkség, tehát a kevésbé látogatott lapályon kellett menniök, a sivár tengerparton.

— Te ismered itt a járást, mutasd az irányt, mondá Tristiane.

Ezzel az ajtóhoz ment és kibotorkált a szabad ég alá.

— Hát az oroszlan?! sóhajtá Ib, bánatosan. A leány szó nélkül hatrafordult. A vadállat lánczát csörtetve bandukolt utánuk. Tristiane megfogta a lánczát és vesette. Így indultak neki hárman a koromfekete éjszakának.

V.

Mikor virradni kezdett, a várost már jóval elhagyták a hátuk mögött. Akadály nélkül eljutottak a tenger partjára. Mihelyt

annyira világesodott, hogy a tárgyakat meglehetett egymástól különböztetni, Tristiane megállott és Ibet csendesesen letette a földre. Napvilágnál nem mert tovább menni, mert könnyen megláthaták volna őket. Néhány száraz bokor rejtegetett úgy a hogy egy kis barlangot, abban pihentek meg.

A nap fellegekbe takarózva kelt fel. Indulni lehetett. Tristiane újra ölbe vette terhét. Ib most már nehezebbnek tetszett neki, mert a leány elgyengült az éhségtől és fáradtságtól s ehhez hozzájárultak még a kiállott lelkiismeretek is. Nem mert kegyeret kérni, csak majd ha biztos helyen lesznek. Ib kimerülten, elaludt a leány karjai között. A leány fáradatlanul, folyvást tekintgetve előre s hátra, törekedett előbbre. Olykor-olykor egy-egy felismerhetlen neszre összerázkódott és elszorult a szíve. De ment tovább előre.

— Ne félj, Ib! Én itt vagyok veled. Erős vagyok, tudod. Megszabadítlak. Velem gyűlik meg annak a baja, a ki hozzá akar férközni.

Pusztai vidéken haladtak. Tristiane úgy vigyázott erre a beteg emberre, mint az anya öbéli gyermekére; még arra is gondja volt, hogy Ib kitört lábát valahogy meg ne sértse.

Meggyorsított erővel ment előre, egyenesen a folyam torkolat irányában. Néha úgy elfogta a fáradtság, hogy alig tudta lábait vonszolni, hanem ilyenkor eszébe jutottak Swyn dült képe s fenyegető szavai; visszafojtott lélegzettel még gyorsabban ment. Láz égette testét, ha rá gondolt a borzasztó eshetőségekre. De nem! Meg fogja ő szabadítani Ibet, a kit ő árult el! Elárulta, pedig jót akart vele tenni. Bűnét csak úgy teheti félfig-meddig jóvá, ha soha nem hagyja el a boldogtalant, hanem rab-szolgája marad, örökös minden mozdulata és percze fölött, vele marad haláláig.

Ugye olyan tündérvártról meséltél te nekem, a hol több a virág mint itt, a levegő illatosabb, a nap örökké derült és a mienknél kékebb égen ragyog? Ugye olyanról meséltél. Ib? Oda megyünk és dolgozgatunk. Hanem előbb még a hajóhoz kell mennünk. Talán csak felvesz bennünket és elvisz messzire. Addig meg sem nyugszunk, a míg arra az áldott partvidékre nem értünk. Így hordozlak ott is a karjaimban. Nem fáradok én el, ne hidd. Ha majd ott leszünk, lefekszünk a puha pázsitra és szóltanul hallgatjuk: milyen szépen énekelnek a madarak. A multra úgy emlékszünk majd vissza, mintha csupán egy zavaros álomkép lett volna. Mond csak, Ib, ugye bizony hogy úgy lesz? Mondd, hogy te még boldog leszel egykor!

Ib háládatosan nézett fel reá. Tulságos szép volt az álom.

— Ama népek közt, a melyek egészen más nyelvet beszélnek, egyedül magunkra leszünk, mint valami bűvös szigeten. Tristiane lesz a te világod, ő lesz a rab-szolgád is. Meglátod, kedvedben tudok járni, meg leszel velem elégedve. Illatos virágvelet, rózsaszirmot gyűjtök, azzal töltöm meg a párnádat. Meg lesz minden, csak előbb a hajót érjük el. . . Ha egyszer a hajón vagyunk, ez a part füstként eloszlik a láthatárunkból. Isten hozzádot mondok én is ennek az életnek, újra kezdék élni veled, új s boldog életet az én kedves, szégyen Ibemmel. A két sarándok meg fogja még találni a nyugalmat, a mely után eped.

Ib szemeiből kihult egy könnycsepp. De sirt Tristiane is, először életében.

— Oh, Ib, kiálta fel fájdalmasan, — bocsás meg, bocsás meg nekem! Csak ne kérdezd, hogy mit!

Hirtelen megállt s leguggolt a földre. Lódobogást hallott. Egy csapat lovasot vett észre; nem messzire vágattak már attól a helytől, a hol meghuzódtak hárman egy törpe fa árnyékában. Ugy látszott, hogy egy ideig tanakodtak. Figyelmesen nézettek körül. Tristiane visszafojtá lélegzetét, szíve elszorult. Azután tovább vágat-

tak a lovasok és nemsokára elfőtte őket előlük egy halom.

Tristiane fölkel, Ibet ölbe vette újra s ment előre. A fáradtság ismét környékezte, alig bírt már lihegni, a beteg Ib pedig elaludt. A leány nem győzött eléggé hálát adni az ezeknek, hogy a betegember szemére rakúdték a boldogító álmot, nem érzett legalább semmit az uton a halálos aggodalomból, a mely Tristiane keblét marcangolta.

(Folytatása következik.)

Nyilttér. *)

As itt megjelenő „Módos és Vidéke“ című lapot már hónapok óta nem olvasom, és ha most kivételesen ezen néhány rövid sort megirom, annak célja nem egyéb, mint — ismét csak kivételesen — egy újab hazugságot visszautasítani, melylyel a főszolgabírósnak közvetlen hatáskörébe tartozó hivatalos cselekmény ócsároltatik.

Értesülésem szerint ugyanis a f. hó 22-én az iparosok és segéd munkások megbízottai tárgyában eszközölt eljárásra nézve — első kommentálás kíséretében — az állítottik, hogy a választást én vezettem.

Felhívom tehát Stáics György szerkesztőt, bizonyítsa be, hogy az említett választást én vezettem, és hogy azt megelőzőleg a lapban esetelt fogatkozások tényleg előfordultak.

Ellenkező esetben én ötöt egy hitvány hazugságnak nyilvánítom.

Módoson 1893. évi január hó 30 án.

Tisztelettel.
Lebánovich István.

*) E rovat alatt közölttekért nem vállal felelősséget a szerk.

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1892 október 1-től.

Menetrend a Nagyikinda—nbecskereki vasútvonalon

Nagy-Kikinda—Nagy-Becskek.	3512	3514	3502
	v. v.	v. v.	sz. v.
	I.II.III. osztály		
Budapest ind.	6.30	8.25	2.35
Temesvár "	9.50	11.20	4.00
Nagy-Kikinda "	3.05	4.05	7.20
Karlova "	4.09	4.46	8.04
Beodra "	4.28	4.57	8.19
Török-Becse—Aracs "	5.35	5.36	9.02
Kumán "	6.05	5.56	9.22
Melencze "	6.40	6.15	9.42
Ellemér "	7.09	6.34	10.01
Nagy-Becskek "	7.33	6.51	10.15
Versecz "érk.	11.59	—	—

Nagy-Becskek—Nagy-Kikinda.

	3501	3511	3513
	sz. v.	v. v.	v. v.
	I.II.III. osztály		
Nagy-Becskek ind.	5.50	12.00	7.20
Ellemér "	6.08	12.21	7.41
Melencze "	6.30	12.51	8.16
Kumán "	6.46	1.11	8.37
Török-Becse—Aracs "	7.11	1.49	9.19
Beodra "	7.45	2.29	10.04
Karlova "	7.56	2.42	10.12
Nagy-Kikinda "érk.	8.36	3.30	11.13
Temesvár "	—	5.20	4.24
Budapest "	1.20	—	7.10

Menetrend a Torontáli helyi érdekű vasutak vonalán

Versecz—Nagy-Becskek.	3647*	3601	3611
	v. v.	sz. v.	v. v.
	I.II.III. o.		
Temesvár ind.	—	12.00	—
Versecz "	5.50	2.20	—
Versecz-Rét "	5.57	2.25	—
*Temes-Paulis "	6.03	2.32	—
Bethlen-Tanya "	6.11	2.42	—
*Szivattyutelep "	6.22	2.55	—
*London-Tanya "	6.29	3.04	—
Nagy-Margita "	6.37	3.13	—
Zichyfalva "	6.49	3.25	—
Györgyháza "	7.01	3.40	—
Szécsénfalva "	7.16	3.57	—
*Ó-Lécz "	7.24	4.07	—
Kanak "	7.33	4.19	—
Bóka "	7.49	4.38	—
Szécsány "érk.	8.00	4.52	—
Párdány l. alul.	—	—	—
Szécsány ind.	4.01	8.10	5.07
Szárcsa "	4.27	8.24	5.24
*Lajosmajor "	4.41	8.37	5.37
*Pusztá-Kenderes "	4.50	8.48	5.46
Lázárföld "	5.07	8.51	5.57
Nagy-Becskek-Bégapart "	5.32	9.15	6.31
Nagy-Becskek "	—	—	6.35
Nagy-Kikinda "	8.36	—	11.13
Budapest "érk.	1.20	—	7.10
Temesvár "	—	—	4.24

Nagy-Becskek—Versecz.

	3602	3612
	sz. v.	v. v.
	I., 2., 3. o.	
Budapest ind.	6.30	—
Temesvár "	9.50	—
Nagy-Becskek "	8.15	—
Nagy-Becskek-Bégapart "	8.22	4.10
Lázárföld "	8.50	4.48
*Pusztá-Kenderes "	8.56	4.51
*Lajosmajor "	9.2	4.59
Szárcsa "	9.16	5.23
Szécsány "érk.	9.29	5.33
Szécsány ind.	9.44	5.58
Bóka "	9.57	6.08
Kanak "	10.14	6.28
*Ó-Lécz "	10.23	6.40
Szécsénfalva—Ráros—Istvánvölgy "	10.32	6.57
Györgyháza "	10.42	7.11
Zichyfalva "	10.54	7.36
Nagy-Margita "	11.09	7.55
*London-Tanya "	11.18	8.04
*Szivattyutelep "	11.26	8.13
Bethlen-Tanya "	11.39	8.27
*Temes-Paulis "	11.47	8.37
Versecz-Rét "	11.55	8.46
Versecz "érk.	11.59	8.50
Temesvár "	3.16	—

Szécsány—Párdány.

	3702	3712
	v. v.	v. v.
	II. III. o.	
Szécsány ind.	9.34	5.48
Módos "	9.56	6.15
*Fény "	10.07	6.27
Párdány "érk.	10.18	6.39

Az éjjeli órák — esti 6 órától fogva reggeli 5 óráig 59 percig — a perczek számjegyeinek aláhuzása által (6.00—5.59) vannak megjelölve.

A *-gal jelzett állomásokon a vonat csak feltételesen fel- vagy leszállás végett áll meg.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájjer Lajos.

Főmunkatárs: Jurkovic Aladár.

Hirdetések.

6345. tk. 1892. szám.

Árverési hirdetmény.

A tbecsei kir. bjbiróság tkvi hatósága közhírré teszi, hogy a „Kisbirtokosok Országos Földhitelintézete“ végrehajtónak Prótits Jóna melenczei lakos végrehajtást szenvedő elleni 26 frt 40 kr tőke s jár. iránti végrehajtási ügyében a területén lévő Melencze község határában fekvő 1009. sztkvben foglalt A I. alatti 3423., 4043., 5826. és 7742. hrsz. 1/6 urb. telekből Prótits Jóvát illető 5/8 rész 790 frt kikiáltási árban, — az ugyanazon tkvben A II. a foglalt 3950. és 6005. hrsz. — összesen 2 hold 800 □ ölből Prótits Jóvát illető 5/8 rész 390 frt kikiáltási árban, az ugyanazon tkvben A III. a foglalt 4540/c. hrsz. 711 □ ölnyi ingatlanból Prótits Jóvát illető 5/8 részesnyi jutalék 60 frt kikiáltási árban és az ugyanazon tkvben A IV. a foglalt 2307. 5076/a. és 5277. hrsz. összesen 2 h. 1166 □ ölnyi tartalékföld 315 frt kikiáltási árban, utóbbi a kincstár által bejelentett tulajdoni igény épségben hagyása mellett 1893. évi február hó 22. napján a. e. 10 órakor Melencze község házában árverés alá fognak bocsátatni és a kikiáltási áron alól is el fognak adatni.

Venni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10% -át készpénzben vagy óvadékképesnek ayilvánított értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni vagy neki a bíróságnál előlegesen elhelyezett bánatpénzről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

As árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt a kir. járásbíróság tkvi irattárában és Melencze község előljárásiójánál megtekinthetők.

Kelt T. Becsen a kir. járásbíróság tkvi hatóságánál, 1892. évi október hó 27 én.

(75.1 - 1)

Jakabffy,
királyi járásbíró.

Butorozott garçon lakást

keres

egy honvédtiszt.

Ajánlatok a kiadóhivatalba kéretnek. (76-2.2)

Zárszámadása

a franzfeldi községi takarékpénztárnak

1892. évre.

Mérleg-számla.

Tartozik:		Követel:	
	frt		frt
Az osztrák-magyar bank temesvári fiókjánál giro számlának javára letéteményezett	100.—	Tőke számla	20000.—
2 adós	1254.54	Pancsovai magy. kir. adóhivatal	417.39
Az osztrák-magyar bank temesvári fiókjánál a folyó számla terhére	77.68	Tartalékalap számla	10000.—
Pénztári számla	8291.95	Betét-számla	171132.87
Váltó számla	200541.—	Átmeneti kamatok számlája (1893. évre)	2799.85
		Tiszta nyereség	5915.06
	<u>210265.17</u>		<u>210265.17</u>

Nyereség- és veszteség-számla.

Nyereség:		Veszteség:	
	frt		frt
Kamatadó-számla	789.57	Átmeneti kamatok számlája (1892. évre)	2294.95
Üzletlőkekamat-számla	1035.—	Leszámitolási kamatok számlája	14733.83
Adó-számla	241.06		
Költség-számla	66.21		
Betétkamat-számla	7886.67		
Visszleszámitolási kamat-számla	1055.21		
Tiszta nyereség	5915.06		
	<u>17028.78</u>		<u>17028.78</u>

Kelt Franzfelden, 1893. évi január hó 4-én.

Hild Frigyes.

Ruppenthal Ádám.

Jahraus Lajos.

Koch György.

Jahraus András.

Ezen zármérleg, nyereség- és veszteség-számla az üzleti könyvekkel összehasonlítottván, a pénztár megfelelően megvizsgáltván, az utóbbi rendben levőnek, a könyvek pedig helyesen a törvény szerint vezetettnek, úgy jelen zármérleggel, mint nyereség- és veszteség-számlával megegyezőnek találtattak.

Kelt Franzfelden, 1893. évi január hó 9-én.

A felügyelő bizottság:

Reiser Mihály.

Stumpfhauser Antal.

Malthaner András.

Eberle Ferencz.

Zeller János.

Ezen zárszámadás az 1893. évi január hó 12-én tartott rendkívüli képviselő-testületi gyűlésen felolvasatott és mint helyes egész terjedelmében elfogadtatott.

Kelt Franzfelden, 1893. évi január hó 15-én.

(78—1.1)

Ruppenthal Ádám,
jegyző.

Jahraus Lajos,
bíró.

Nyomatott a kiadó Pleitz Fer. Pálnál Nagybecskereken.